

(Време 8.12. 2010)

Двојац са сумњивим кормиларом: Ко је питао за Цецу

Нисам правник, али у праведност се разумем понешто, верујем као и сваки други човек. Уосталом, ни актуелна министарка Снежана Маловић није министар права, већ правде, па нама лаицима то олакшава да сагледамо домете њених поступака и речи.

Однекуд, мада не знам откуд ми то, мислим да би овај сектор државних послова морао бити потпуно неутралан, праведан дакле, непартијски и непристрасан, али мени и моја деца говоре да много тражим од њих.

Госпођу Маловић не познајем и изгледа ми као пристојна жена, али јефтино харангира против Војислава Коштунице, што ем није лепо, ем није праведно док се не докаже супротно. Изјавила је пре неки дан следеће:

"Два посредника која су блиска људима из владе Војислава Коштунице распитивала су се преко мојих сарадника за судбину тог предмета (Цеце Ражнатовић, оп. аутора). Не желим за сада да их именујем јер сам убеђена да су схватили после мог одговора да такви утицаји не могу да прођу и сигурна сам да више никад тако нешто неће ни покушати. Познато је да је половина чланова те владе била на концерту осумњичене Светлане Ражнатовић. Нико није изнад закона, нити ће бити заштићених."

Дакле, министарка неће да именује двојицу који су, по мом осећању праведности, заслужили најмање кривични прогон због покушаја утицаја на правосудни систем, али ту врсту уздржаности нема када је реч о Војиславу Коштуници. Он је постао јефтина мета сваког пискарала, цртача, афористичара, о аналитичарима и да не говоримо, а како видим ни министри се не либе да именују конкретне починиоце док је несретни Коштуница добродошао, мада се, колико схватам, он није распитивао.

Коштуница је крив за све

Пише: Драгољуб Жарковић
четвртак, 09 децембар 2010 14:28

Шта смо, дакле, имали: двојицу која се распитују и вероватно тежином својих имена и тежином свог дела тангирају министаркин осећај за пристојност и процедуру, али они остају анонимни, мада јавности није јасно због чега осим уколико не обезбеђују тренутну владину већину, док Коштуница који се није распитивао нема ту врсту дискреције, па како је то министарка срочила испада да их је он, Коштуница, лично, послао да ваде Цецу из раља правосуђа у којем се башкари већ седам година, осумњичена, неоптужена и тренутно службено одсутна.

Ако је министарки до правде, рекла би нам ко је покушао да утиче на одлуку богиње повезаних очију, а не би нам очи замазивали јефтним политиканством. То што је пола владе цупкало уз Цецино попевање и попрсје није неки доказ кривице, јер више од пола Србије цупка уз то исто, па нећете ваљда све да их прогоните?! А целу Србију занима како то да се Цецин предмет већ седам година, од "Сабље" па до данас, вуче кроз систем којим управља министарка и неће ваљда бити да је Коштуница сакрио те списе па сад још шаље емисаре да пониште могућну и благовремену праведну одлуку из њеног ресора.

Ко се окористио на смрти: Сетите се Бодрума

Изгледа је Војислав Коштуница, кад нема бољих оправдања за оно што се сада назива политичким и сваким другим обликом живота у Србији, нека врста дежурног кривца, кад год је неком тешко. Зашто је овај политичар заслужио ту судбину, могло би бити предмет анализе на Главном одбору ДСС-а, мада не верујем у њихово страначко "певање у шуми" по коме испада да су они странка у експанзији па сад други хоће да их саплету.

Рекао бих да они имају, без шанси да то знатно увећају, потенцијал осредње парламентарне странке, али удружени с другим опозиционим странкама могу бити онај језичак на тасу који би превагнуо да сјаше Курта а узјаше Мурта. Дobar део страначких и друштвених игара сада се свео на удаљавање Коштуничине странке од пожељног партнера и мислим да ће се та игра наставити.

И тамо где нема, на први поглед, страначких интереса, видећете да се Коштуница јавља као дежурни кривац. Рецимо у случају политичке позадине убиства Зорана Ћинђића. Адвокат Срђа Поповић, у име мајке и сестре покојног премијера, потегао је процедуру

којом би требало утврдити да у позадини атентата стоји баш Коштуница.

Поповић наводи, позивајући се на принцип *quo bono* (у чију корист, прим. аутора), да су ДСС и Коштуница сумњиви због тога што Коштуница "ускоро након атентата седа на злочином упражњено место премијера српске владе". Како у одбрани Коштунице наводи Небојша Бакарећ, Поповић заборавља да је пре Коштунице "на злочином упражњено место премијера српске владе" прво сео Зоран Живковић, заменик Зорана Ђинђића као председника ДС-а, а да је Чедомир Јовановић аванзовао на позицију потпредседника Владе. "По логици адвоката Поповића", наставља у полемичком тексту Бакарећ, "пре Коштунице, због остварене користи, прво морају бити осумњичени садашњи сироти виноградар Живковић и сиромашни политичар Јовановић. Данашњи, виноградар Живковић и сиромашак Јовановић су годину дана били на челу владе Србије. Дакле, јасно је да Коштуница не седа убрзо 'на злочином упражњено место премијера српске владе', већ после годину дана, односно после парламентарних избора из децембра 2003. године. На тим изборима је народ казнио владајућу ДС."

Ортопед и трговац: Како је пропало грађевинарство

Тако се Коштуница, мада упорно ћути, све гласније помиње у српској политици а то ми личи на одвлачење пажње јавности од нечег што у себи садржи више актуелности – рецимо, од послова министра Оливера Дулића. Читалац ће на наредним страницама овог броја "Времена" пронаћи детаљан опис пословања фирме министра, ортопеда и трговца, али овде треба рећи нешто што ни Бакарећ, бранитељ Коштунице, није поменуо а то је да је ДС на изборима пук'о, како деца кажу, најпре због "афере Бодрум" која је обелоданила једну врсту неморала а на таласу критике таквих поступака и Борис Тадић је постао све оно што сада јесте.

Није ме гануо Дулићев покушај да свој профит у приватлуку прикаже маленим, поредећи своје пословање, мерено профитом, с пословањем некаквог београдског кафића. Штимовање профита најлакша је операција у свету српског бизниса и није баш неуносно с обзиром да се опорезује по стопи од 10 одсто. Повећаш вештачки трошкове, зараду, репрезентацију, путовања и шта све још и ето ти малог профита и мање зараде за државу. Данас се људи богате на промету, а нето профит служи за варање пореског органа.

Како се догодило да српско грађевинарство начисто пропадне, а Дулићева фирма

Коштуница је крив за све

Пише: Драгољуб Жарковић
четвртак, 09 децембар 2010 14:28

просперира и шта је њему, док је министар, основна делатност? Немој после да буде да и он слуша Цецу. Можда и цупка.